

τριάρχης ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Καισαρείας Καππαδοκίας Δημητρίου, διότι ὁ Ἡρακλείας ἦν ἀποθανών⁵⁰².

1191—1192.

121. ΔΟΣΙΘΕΟΣ.

Πιθανῶς ἀπὸ τῶν πρώτων μηνῶν τοῦ 1191 διακήσας τὴν Ἐκκλησίαν ὁ Δοσίθεος ἐπαύθη, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸν αὐγούστον τοῦ 1192. Ὁ ἀνὴρ οὗτος, τὸ γένος ἔλκων ἐκ Βενετίας καὶ ἄλλοτε μοναχὸς τοῦ Στουδίου, διετέτε μέχρις ἐκείνου τοῦ καιροῦ τὸν θρόνον τῶν Ἱεροσολύμων. Μνεία αὐτοῦ ἐγένετο ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος βιβλίου (σελ. 23—24) ὅπου καὶ παραπέμπεται ὁ ἀναγνώστης. Ἐπειδὴ ἡ ἀπὸ Ἱεροσολύμων μετάθεσις ἦχει κακῶς, ἠναγκάσθη ὁ

Νικήτα Χωκιάτου γεγραμμένων· «Προγερίζεται (ὁ Ἰσαάκιος δηλ.) μέγαν παμένα Λεόντιόν τινα μοναχόν, διαβεβαιούμενος ἐπὶ συλλόγων καὶ δοιμνόμενος ὡς οὐκ ἦδει τὸν ἄνδρα πρότερον· νυκτὸς δὲ ἡ Θεομήτωρ τοῦτον αὐτῷ καθυπέδειξε, τὸ εἶδος καὶ τὴν ἀρετὴν ὑπογράψασα, ἀλλὰ καὶ τὸν τόπον διασαφῆσασα, καθ' ὃν τὴν οἰκησιν ἔλαχεν. Ἄλλ' οὕτω ἐνιαυτὸς ἐξίκετο, καὶ καταστρέφει καὶ τὸν Θεοτοκίτην τοῦτον ἐκ τοῦ πατριαρχικοῦ ὑψώματος, μηδένα λόγον θέμενος». Ἄλλ' ὁ τοῦ Καλλίστου κατάλογος προστίθησιν ὅτι ὁ Λεόντιος «ἐξεβλήθη παραίτησιν δούς, πάλιν εἰπόντος τοῦ βασιλέως Ἰσαακίου· ἡ Θεοτόκος οὕτω κελύει». Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ Λεοντίου. Προσθετίσθω δ' ἐτι τὴν μονὴν τοῦ Βοραϊδίου, ἀν' αὐτῇ ἢ ἢ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ, ἢ ἢ παρ' αὐτὴν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων δέον 'να δεχθῶμεν ἐγειρομένην ἐν τοῖς κατὰ τὴν ἀνατολικὴν παραλίαν προαστείαις τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Περὶ δὲ τοῦ βουνοῦ τοῦ ἁγίου Αὐξεντίου, ἐν ᾧ ἐμόνασαν ὅσοι ἄνδρες πολλοὶ γεγαυρόμενοι ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας βλ. διατριβὴν τοῦ ἱατροῦ Ἀ.Γ. Πασπάτη: «Τὰ ἀνατολικὰ προάστεια τοῦ Βυζαντίου» ἐν περιοδικῷ τοῦ ἐναυθα Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου, τόμ. 1Β', σελ. 48—50. Μῆτιθ περὶ Βορραϊδίου τὴν τοῦ Σχ. Βυζαντίου Κωνσταντινούπολιν· τόμ. Β', σελ. 282, ἐθα τοποθετεῖ ταύτην ἐν τῇ ἀνατολικῇ παραλίᾳ.

502. Βαλασαμῶνς ἐρμ. εἰς τὸν Γ' κανόνα τῆς Β' Συνόδου.

